

dopisy ze 27. června 1923 a 8. července 1923, že jest ochoten vzdáti se náhrady pozdějších útrat, uzná-li Jindřich F. palmární účet z 5. ledna 1927 plnou účtovanou částkou 12.065 Kč 72 h, hlavně však z přemrštěné výše útrat, jež obviněný účtoval, když jeho nabídka nebyla přijata, dopisem z 24. července 1923 za nejdůležitější z oněch pozdějších prací, totiž za žádosti a intervence o vrácení zaplacené dávky z majetku. Ačkoliv celková dávka činila 5.222 Kč, z čehož na přírůstek na majetku připadalo a přičiněním obviněného odepsáno bylo 4.360 Kč, účtoval jenom na intervencích u finančních úřadů od 29. května 1923 do 13. července 1923 3.700 Kč, tedy peníz, který byl s dosažitelným výsledkem v křiklavém nepoměru. Jaký dojem vzbudilo jednání obviněného u Jindřicha F-a, jest patrné nejlépe z jeho listu zaslaného 2. srpna 1923 advokátní komoře, v němž píše: »Wie solch ein Herr, der doch ein Ehremann sein müsste, ein Advokat sein kann, ist mir unerklärlich«, dále z listu zaslaného 30. července 1923 obviněnému, kde ho žádá, by ho dalšími dopisy již neobtěžoval. Tím jest prokázána vina obviněného podle napadeného nálezu.

Čís. 41 dis.

Nálezy kárné rady jest napadati jen odvoláním; přímé dovolávání se důvodů zmatečnosti podle tr. ř. v kárném řízení odvolacím jest pochybeno.

Dbáti výroku stavovského soudu jest právě tak povinností povolání, jako plnění povinností uložené zákonem advokátovi v poměru ke klientům.

Jde o porušení povinností povolání, pověřoval-li advokát osobu, jež byla pro své kárné odsouzení nezpůsobilou, by provozovala advokacii, samostatným zastupováním stran a ve veřejnosti a u stran vzbuzoval dojem, že ona osoba jest společníkem jeho kanceláře neb aspoň koncipientem; stalo-li se tak v kraji, kde ona osoba a její provinění byla známá, s okázalostí, vzbuzující dojem, že její čin neodsuzuje, jde též o prohřešení se proti cti a vážnosti stavu.

(Rozh. ze dne 4. října 1927, Ds II 12/26.)

Nejvyšší soud jako soud odvolací v kárných věcech advokátů nevyhověl odvolání obviněného z nálezu kárné rady moravské advokátní komory ze dne 10. ledna 1926, jímž byl stěžovatel uznán vinným přetrváním porušení povinností povolání a zlehčení cti a vážnosti stavu.

Důvody:

Pokud odvolatel úvodem opravného spisu prohlašuje, že podává odvolání z důvodu zmatečnosti podle § 281 čís. 9 a) tr. ř., dlužno mu připomenouti, že, ježto kárný statut připouští proti nálezům kárné rady jen opravný prostředek odvolání, přímé dovolávání se uvedeného před-

pisu trestního řádu v kárném řízení odvolacím jest pochybeno. Proti skutkovému základu napadeného nálezu namítá obviněný, že, jak prý ze spisů patrno, nesprávné označení zaměstnání Tomáše Č-a v telefonním seznamu pochází z doby, kdy Č. nebyl ještě právoplatně škrtnut ze seznamu kandidátů advokacie. Podle spisů nebylo nic jiného vyšetřeno, než jest uvedeno v důvodech nálezu, doba, kdy obviněný přihlásil svou telefonní stanici jako stanici advokátních kanceláří Dr. Čh-e a Dr. Č-a, nebyla zjištěna. Pro posouzení kárné povahy jednání obviněného však dostačuje, že přihláška vzbuzovala dojem, že Č. jest advokátem, ačkoliv jím nikdy nebyl, a že obviněný o opravení této nesprávnosti nepečoval s povinnou bedlivostí ani potom, když Č. podle tehdejšího stavu věci se pro své kárné odsouzení státi advokátem vůbec již nemohl. Obviněný poukazuje dále na to, že prý nemohl Č-ovi zabrániti, by v průjezdu domu se svolením domácího pána, a na dveřích v prvním poschodí, jimiž se vcházelo k Č-ovi, neupevnil tabulky se svým jménem. Tato námitka jest holou výmluvou. Obviněný přiznává, že zaměstnával Č-a ve své kanceláři a že mu sám dal světnici, mající společný vchod s jeho kanceláří, do podnájmu, mohl tedy prostou pohrůžkou zrušení služebního a nájemního poměru vynutiti odstranění nebo jiné znění tabulek. Po stránce právní popírá obviněný, že jest v jeho jednání kárný přečin, ať již proti povinnostem povolání, nebo proti cti a vážnosti stavu. Odsouzení jest však zjištěnými skutečnostmi odůvodněno. Dr. Tomáš Č. byl pro své kárné odsouzení tehdy nezpůsobilým, by provozoval advokacii jako kandidát, tím méně jako advokát. Bylo povinností obviněného, by se řídil rozhodnutím svého stavovského soudu a vyvaroval se každého jednání umožňujícího, by Dr. Č. advokacii přece provozoval neb aspoň vzbuzoval dojem, že ji provozuje. Každé pochybení v tomto směru bylo porušením povinností povolání. Odsouzení Dr. Č-a nevyplývalo ovšem, by obviněný ho nezaměstnával ve své kanceláři a aby mu nesvěřoval práce i právnícké, pokud k nim byl podle svého vzdělání a dřívějšího zaměstnání způsobilým, avšak nesměl ho pověřovati samostatným zastupováním stran a nesměl ve veřejnosti a u stran vzbuzovati dojem, že Dr. Č. jest společníkem jeho kanceláře neb aspoň koncipientem. Obviněný se prohřešil proti této povinnosti, zaviniv, že Dr. Č. byl uveden v telefonním seznamu jako společník jeho kanceláře, a trpěv v domě a na dveřích kanceláře tabulky vzbuzující též dojem. Že takovým dojem byl, dokazuje protokol o schůzi O-ckých advokátů ze dne 3. července 1922, při níž to bylo vytknuto. Ještě více dosvědčují to výpovědi čtyř svědků, slyšených v trestní věci proti Stanislavu J-ovi, neboť všichni tito klienti obviněného označují za svého právního zástupce nikoliv obviněného, nýbrž Dra Č-a. Posléze svědčí proti obviněnému i případ Cyrila Š-a a to i podle vlastního vyličení obviněného, spočívajícího na udáních Dra Č-a. Š. navštívil Dra Č-a jako soukromou osobu, avšak Dr. Č., aniž sepsal s ním informaci, nebo dal mu podepsati plnou moc pro obviněného, a aniž si vyžádal nebo vyhradil schválení obviněného, převzal právní zastupování Š-a a nadiktoval v jeho přítomnosti dopis požadující zaplacení vylákaných peněz, když tento dopis byl

odeslán a jeho útraty byly později zažalovány, jest zřejmo, že nešlo o pouhé zaměstnání Dra Č-a právníckými pracemi, nýbrž že Dr. Č. sice na venek jménem a na účet obviněného, avšak přece jen samostatně provozoval advokacii. Vina odvolatelova jest prokázána. Že pozdější jmenování Dra Č-a soudcem, nebo pozdější prominutí jeho trestu nemohou na ní nic změnit, netřeba odůvodňovati. Svým jednáním porušil obviněný povinnosti povolání, poněvadž se přičilo výroku stavovského soudu, jehož dbáti jest právě tak povinností povolání, jako plniti povinnosti uložené zákonem advokátovi v poměru ke klientům. Mimo to prohřešil se obviněný také proti cti a vážnosti stavu, neboť se dopustil kárného činu v kraji, kde Dr. Č. byl znám a kde jeho pochybení a potrestání nemohlo zůstatí utajeno. Okázalost, spočívající v tom, že obviněný nejenom zaměstnával Dra Č-a po jeho potrestání ve své kanceláři, nýbrž měl i telefonní stanici s ním zapsánu na společné jméno a trpěl, by na jeho kanceláři vyvěsil své tabulky, musila nutně vzbuzovati dojem, že obviněný při nejmenším neodsuzuje čin, pro který byl Dr. Č. potrestán, a vrhatí nepříznivý stín i na čest a vážnost obviněného jako advokáta.

Čís. 42 dis.

Porušení cti a vážnosti stavu, dal-li advokát pořádati svým kancelářským zřízcem v hostincích přednášky o dávce z majetku k tomu cíli a v úmyslu, by si tak opatřil pro svou kancelář právnícké práce.

(Rozh. ze dne 14. října 1927, Ds II 7/26.)

Nejvyšší soud jako kárný soud odvolací pro advokáty a kandidáty advokacie nevyhověl odvolání obviněného z nálezu kárné rady moravské advokátní komory v Brně ze dne 7. března 1925, pokud jím byl odvolatel vinným uznán přečinem porušení cti a důstojnosti stavu, mimo jiné z těchto

důvodů:

Kárný přečin porušení cti a důstojnosti stavu sledala kárná rada podle výroku nálezu a) především v tom, že obviněný v době, kdy měla býti podávána vyjádření pro dávku z majetku, dal svým kancelářským zřízcem Waltrem S-ou konati na různých místech přednášky o dávce z majetku a o postupu, jež při tom jest zachovati, s vedlejším úmyslem, by si takto opatřil právnícké práce pro svou kancelář, a že v souvislosti s těmito přednáškami sepisoval ve své kanceláři tyto práce pro dávku z majetku a z přírůstku majetku za pomoci několika úředních dnů, konaných S-ou v přespolních místnostech. Ve výroku nálezu se sice praví, že ony přednášky dal obviněný konati na pozvání z kruhů obchodních, že však tato pozvání byla vyvolána novinářskými návštěvami o přednáškách obviněného. V důvodech nálezu je arci porůznu řeč jednou rovněž